



## Bună! Eu sunt Luli.

Locuiesc într-o căsuță albă cu ferestre verzi, nu departe de oraș. Părinții mei sunt grădinari și avem o curte mare, unde cultivăm multe plante. Uneori îi mai ajut și eu, pentru că într-o grădină sunt atâtea de făcut! Tata spune că așa ne jucăm împreună. Îi place să facă tot felul de experimente și să vadă cum trăiește fiecare plantă, chiar și cele sălbatice, care cresc pe unde găsec loc. De fiecare dată îmi povestește ce-a mai descoperit.

El m-a învățat să deosebesc plantele unele de altele și mi-a spus o mulțime de povești despre fiecare în parte. Iar când mergem în familie cu mașina, ne place să jucăm un joc: cine recunoaște cele mai multe ierburi de pe marginea drumului în timp ce mașina merge. Nu-i deloc ușor!



Câmpii, livezi, dealuri, fânețe, lanuri, parcuri, pășuni, grădini...

Toate sunt locuri frumoase, dar diferite între ele. Atunci când îți cobori privirea, găsești alte și alte plante. Fiecare are povestea și taina ei. Dacă te apropii de ele tiptil, chiar le poți auzi!

Am să vă spun și vouă câteva dintre poveștile pe care le-am auzit în grădină sau pe câmp. Și chiar am să vi le-arăt, dacă veniți cu mine!



Mama m-a rugat în dimineața aceasta să culeg tot felul de flori și frunze din care o să preparăm acasă multe bunătăți. Îmi dă voie să mă plimb și în afara curții, chiar până aproape de pădure, mai ales dacă mă însoțește Norocel, câțelul meu.

Este foarte curajos... dar și foarte norocos! Când era micuț, s-a pierdut de mămica lui și, oricât l-am căutat, nu l-am mai găsit. După două zile ni l-a adus pădurarul. Îl auzise scheunând de zor în zmeurișul de la marginea pădurii. Norocosule, hai cu noi!



## Flori, fete sau băieți

Se joacă împreună cu alți copii (cel puțin patru).  
Printr-o numărătoare se aleg doi copii. Ei se vor îndepărta de grup (ca să nu fie auziți) și vor alege o cifră de la 1 la 9. Să zicem că au ales cifra 3. Copiii rămași trebuie, rând pe rând, să spună câte o cifră, până când unul dintre ei o ghicește pe cea aleasă în secret. Cel care a ghicit are dreptul acum să aleagă o categorie de lucruri sau ființe, ce vrea el: flori, fete, băieți, filme, cântăreți sau altele. Dar să zicem că a ales flori. Primii doi copii se vor îndepărta iarăși de grup și fiecare va alege tot în

secret un lucru din categoria propusă. Să zicem că unul alege să fie trandafir, iar altul lălea. Asta nu o știe nimeni! Doar ei. Cel care a ghicit la început va alege acum dintre cele două propuneri (să zicem că alege „trandafirul”) și va merge cu cel ales, căci „lăleaua” rămâne pe bancă. Și jocul începe de la capăt: cu alți copii și altă cifră.

Se joacă tot așa până vine seara și te cheamă mama acasă că e târziu.





— Norocel, mai încet! Nu putem să alergăm așa de repede ca tine!

Uitați-vă în jur! Am ajuns pe câmp. Aici, în lumina puternică a soarelui, cresc alte plante interesante.



Veniți să mirosiți florile de sănzienie! Se numesc așa pentru că înfloresc de sărbătoarea Sânzienelor, adică la ziua de naștere a Sfântului Ioan Botezătorul, pe 24 iunie.

Bunica mi-a povestit un obicei vechi de la ea din sat: în dimineața de Sânzienie, când roua nu s-a ridicat încă din iarbă, fetele tinere merg pe câmp și fac buchețele din flori de sănzienie cu care împodobesc ușile și ferestrele caselor. Se zice că așa vor fi apărate de rele. Oamenii de la țară credeau mai demult că Sânzienele sunt un fel de zâne și se temeau de ele. Căci puteau fi zâne bune (ca Iana Sânziana), dar, dacă nu le sărbătoreai, puteau să-ți facă și neazuri!

Țărâncile le mai spuneau sânzienelor și închegătoare sau smântânică pentru că le ajutau la închegatul laptelui. Brânza se făcea mai galbenă dacă puneau în ea flori de sănzienie.

Florile au un miros frumos, deși nu prea puternic. În serile mai reci, când citesc sub pătură înainte de culcare, mama îmi face ceai de sănzienie și somnul dulce vine mai ușor.



Du-te, soare, vino, lună,  
Sânzienele îmbună,  
Să le crească floarea, floare,  
Galbenă, mirositoare,  
Fetele să o adune,  
Să o prindă în cunune,  
Să pună la pălărie  
Struțuri pentru cununie,  
Boabele să le răstească,  
Până-n toamnă să nuntească.





Jocurile mele preferate

## Botanist sau grădinar?

Un experiment de făcut acasă de către fiecare în parte (sau la școală, la ora de biologie).

Caută un ghiveci mai mare (cam cât o găleată) și așază-l într-un loc luminos și cald. Umpile-l cu pământ afănat și seamănă câteva semințe de floarea-soarelui în mijloc. Ai grijă ca nu cumva să fie prăjite!

După ce le-ai semănat, udă bine pământul. Apoi, nu uita să-l uzi iarăși, la fiecare două zile, altfel planta va muri de sete...

Ai răbdare și privește-o cum crește: observă cum îi răsar frunzele, cum i se înalță tulpina, cum îmbocește, cum înflorește și... cum se usucă.

Dar ce e și mai interesant este că, în zilele însorite, vei vedea cum floarea se rotește în funcție de poziția soarelui. De parcă n-ar vrea să-l piardă din ochi!

Poți să ții un „Jurnal de floare” sau s-o fotografiezi o dată la câteva zile și apoi să faci un filmuleț din toate imaginile. Probabil c-o să întoarcă și ea capul după tine, ca să-l vadă!

